

JASZAPÁTI ÉS VIDÉKE.

Társadalmi és közgazdasági hetilap. — Megjelenik minden vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁR:		Felelős szerkesztő:	Egyes szám ára 20 fillér.
Egész évre	8 kor.	ifj. Imrik József.	Nyilttér soronként 40 fill.
Fél évre	4 ..		Kéziratokat vissza nem adunk.
Negyed évre	2 ..		

Gazdasági házi ipar.

A hol a szövetség alapfeltételei hiányoznak, ott a miniszterium által felállított, vagy a községek által támogatott közműhelyekben találnak téli foglalkozást a kiképzett munkások. Ezidőszere mintegy 10 ilyen munkatelep működik.

A hegyvidéki és székelyföldi kirendeltség útján, hol megfelelő szakembernek állanak rendelkezésre, ezek vezetése mellett nagyarányú megrendeléseket vállaltak a gazdasági háziiparral foglalkozó munkások.

A hegyvidéki kirendeltség Bereg vármegyében a tél folyamán 155 kosárfonó háziiparost foglalkoztatott, kiknek munkáját, mintegy 27.000 darab kosarat, a beregszász-hegyvidéki csemegegyűlés értékesítő szövetsége vette meg, ugyancsak a kirendeltség vezetése mellett 432 család fafaragással foglalkozott, kiktől közel 30.000 K értékű tárgy váltatott be.

Egy-egy házi iparos munkás csa-

lád 55—60 koronát keresett a téli hónapokban.

Mármaros és Ugocsa vármegyében az ottani iparfejlesztő bizottságok buzgó közreműködése folytán most már közel fél millió drb. kosarat termelnek a háziiparosok, ez pedig 200.000 korona munkabérek felel meg.

Biharmegyében 1900-ban indult meg a háziipar terén a mozgalom, Pékánovits Imre, a sebes-körös ármentesítő társulat érdemes igazgató főmérnöke elfogadva a földművelésügyi miniszterium megbízását, kezdte meg az uttörő munkát. Hogy az mennyi nehézséggel járt, legjobban az mutatja, hogy a főmérnök már második évben abban hagyta a tapasztalt akadályok folytán, melyek közt a munkások indolenciája nem kis szerepet játszott a beszüntetett minden munkát.

1903-ban azonban a földművelésügyi miniszterium kérelmére ismét felvette a munka fonalát és értékesítve a multban nyert tapasztalatokat, oly eredményt sikerült elérni, mely világosan mutatja, hogy most már helyes uton járunk.

Az elmúlt tél munkájának eredményét fogom ismertetni. E célból a főmérnök jelentésének egy részét fogom előadni.

„Amidőn arra vállalkoztam, hogy a fűzvesző-feldolgozási ipart a sebes-körös menti községekben meghonosítom, nemcsak az lebegett szemem előtt, hogy a szegényebb sorsú lakosságnak kereseti forrást nyissak, hanem az is, hogy az új munka és új kereset mellett a szegényebb osztályt a terjedő szocializmus ferde kinövésaitől megóvjam és hogy erkölcsi tekintetben is segítségére legyek.

Tudjuk azt, hogy a szocializmusnak ferde, helytelen, bűnös kinövésai leginkább a teljesen szegény emberek szívében sarjadzanak legszívesebben, mert a nép a mellett, hogy szegény, munkát sem talál, hogy mindennapi kenyerét megkereshesse, téli idejét tétlenségbe tölti, elégedetlenkedik, elkecsereedik és nem tud magán segíteni, tétlenségében, fájdalom, a pálinkás boltban keres menedéket, megnyugvást és feledést, ott pedig ezek egyikét sem lel fel, hanem megtalálja az utat az

TÁRGA.

Farsangi alakok.

Írta: Vértessy Gyula.

II.

Az unatkozók.

Ezek az urak már eleve is azzal a gondolattal mennek a bálba, hogy ott unatkozni fognak. És ebbeli nemes elhatározásuknak kifejezést is adnak minden léptenyomon, hangban, mozdulatban, egész unalmas modorukban.

Kifogástalan megjelenésű urak ezek, sőt mintha még több gondossággal és hiúsággal csipnék ki magukat, mint a többi bálozó, hogy mintegy ezzel is mutassák a szegény hölgyvilágnak:

— Ime itt vagyunk! Hódítóképesek vagyunk! Tudjuk hogy szívesen mulatnátok velünk, de nem kelletek, mert mi ide nem mulatni jöttünk. Csak azért jöttünk, hogy kimutassuk, hogy mennyire unatkozunk.

Ah — és itt elnyomnak egy ásitást — unalmasak ezek a bálók. A kivágott ruhák,

a fehér karok és vállak, a ragyogó szemek, a ringó termeteki Unalmas minden. S legunalmasabb maga az élet.

S a mint ott állnak a bálterem közepén vagy a zenekari emelvény alatt, fejüket behúzáván válluk közé s busmogorván nézve maguk elé — olyanok, mint holmi, a fényes termekben szétszórt fejfák, melyek arra való, hogy a mulatókat emlékeztessék az örök elmulás kétségbejítő gondolatára.

Ámbár kevésbé poetikus hangulatban s ácsorgásuk által zavartatva a táncolásban, hajlandó lenne őket az ember másokhoz is hasonlítani. Pl. a bérkocsi állomásokon busan álldogáló, megroggyant térdű komfortáblis lovakkhoz, a melyek első lábaikat háromrét is hajtva s fejüket lecsüggesztve az agyonhajtás és az abraktalanság szomorú eredményeit mutatják.

Különbö ezeken az unatkozó urakon néprajzi szempontból egész világosan kimutatható az eszkimókhöz és a sziúindióknak nemes törzseihez való tartozanbőség.

Az eszkimókhöz a hidegség és az együgyű unalmasság köti őket, amennyiben szakasztott olyanok, mintha születésüktől kezdve halzsirral és fókakocsonyával éltek volna és eme nemes tápláléknak köszönhetnék azt,

hogy a legcsekélyebb ingert se érezzék arra, hogy a bálterem bájos leányaival, asszonyaival csak egy fordulót is eltáncoljanak.

Nem, csak nézik őket, érzéketlenül, hidegen, minden szenvedély nélkül, mintha egy szép fehér váll, mely kiragvog a rózsaszín csipkék közül, csak annyi hatással lenne rájuk, mint mikor a foka fekete hátát látják kiemelkedni a jeges hullámok közül.

A legharciasabb indián törzsek csatalkiáltásai meg sem közelítik azt az ordítást, a melylyel ezek a nem táncoló urak harsogják a táncolók fülébe, hogy ne hagyják magukat! S különösen tetszik nekik a harcias hangzású Schlezinger név, melyet nagy előszeretettel kiabálnak.

— Ne hagyj magad Schlezinger! Most van a vásár! Sohse halunk meg!

Ezek az ő leggyakrabban használt jelszavaik. Ezeket ordítazzák, miközben lent az emelvényen a cigányokat a játékban, lent pedig a táncolni akarókat a táncban akadályozzák.

A mely kellemetlenkedéseikért cserébe, sokan kívánják nekik, hogy harcias jelszavaik utolsójának, a sose halunk meg-nek az igazsága rajtuk cáfolódnék meg először.

erkölcsi süllyedés és züllés felé és a családfővel együtt elzúllik a család is.

Nagy lelki megnyugvásomra szolgál, hogy ezen a téren örvendetes jelenségeket észleltem azon községekben, a hol a mi háziiparunk gyökeret kezd verni.

Az egyik községben az ujonnan megválasztott, szocialista elveket valló előljáróság ezen magyar emberhez nem illő disztelen háziipart be sem akarta bocsátani a községébe és megbélyegezve érezte magát az az egynehány szegény munkás, a kit szegénysége, kétségbeesése a bujtogatások dacára is a kosárfonási tanműhelybe kényszerített. Már-már arra az elhatározásra jutottam, hogy ezen községekben résztvevők hiányában két-három heti kísérletezés után bezárom a tanítási munkahelyet. Egy újabb kísérlet azonban felbátorította az erősebb lelkűeket, egyenkint szállingóztak a műhelybe, ezek példáján mások is neki bátorodtak és 2—3 újabb hét után már 70—80 munkás keze szorgoskodott a munkában. Tehát rövid 5—6 hét lefolyása után nem volt már szegény és meggyalázó a kosárfonás, hanem büszkeségnek, becsületnek tartották, sőt már versengtek, hogy ki készített több, jobb kosarat és keresett többet a másiknál. A községnek kötelessége a keresetképtelen szegényeket segílyezni. Ezen községnek ez évnek telén nem volt szegénye, mert a ki segítségért jött, azt a kosárgyárba küldték, ott kereshet. Elment és keresett is és nem koldult. A beteges ember, a ki sok más munkára nem alkalmas, a kosárfonási háziiparban részt vehet, ha sokat nem is, annyit mégis megkereshet, hogy nem kénytelen éhezni és koldulni.

Ez évben 7 községben 5—600

Jöss-e velem?

*Szerelmek, üdvök bűvös hazája,
Pokol az utja, kapuja tárva!
Ki átlépheti, nevet rá az élet!
— Ha úgy akarnád, én átvezetnélek,
Jöss-e velem?*

*A kapu tárva s pokol az utja,
Átküzdeni magát hej, kevés tudja!
— Ha szerelmesen rám mosolyg az arcod,
Ezer pokollal felveszem a harcot!
Karomba erő száll, a szívembe élet,
S győztesen lépem át a kaput tevéled!
Jöss-e velem?*

*Virágon járnál, csókon aludnál,
Bánatról, buról, sohase tudnál!
Dalokba fonnám fürteidet össze!
A kapu tárva, óh mondd: velem jöss-e?
Oh, jer velem!*

Balla Miklós.

szegény ember reggel 5 órától esti 9—10 óráig dolgozott, el volt foglalva, nem sokat beszéltek másról, mint a vesszőről, ennek tulajdonságairól, kosárról és egymás szorgalmáról, versenyéről, hogy ki tud többet dolgozni. Már ezen körülmény nemzetgazdaságilag és erkölcsileg is nagy nyereség.

Felemlítésre méltónak találok azt, hogy egyesek a kosárfonást intézkedésem folytán otthon gyakorolták. Ezek otthon levő családtagjaikat is belevonták a munkába. Az egyik családtag hasogatta állandóan a vesszőt, a másik állandóan a kosár tetejét készíti, a harmadik a kosár fenekét, míg maga a családfő a kosárfonás legnehezebb részét végezte. Eszerint képződik minden egyes családban a természetes munkabeosztás. Nehány év alatt a családok mind otthon fogják üzni a háziipart és akkor lesz a kosárfonás valódi háziiparrá. Egyes családok téli keresete 98 koronát elérte.

Valószínűnek tartom, hogy a legerősebb községekben kísérletkép szervezni fogom a szövetkezést abból a célból, hogy a munkások lássák, hogy minden fillér, a mit keresnek, tényleg az övéké.

Ehez hasonló eredmények érettek el mindenütt az országban, hol helyes alapokon indult meg az akció s megfelelő lelkes egyének vették kezükbe a vezetést. Bács-Bodrogh vármegyében pl. az orsz. központi szövetkezet a f. évben 10 gazd. háziipari termelő szövetkezetet alakított meg. A 10 szövetkezetnek közel 1000 mezőgazdasági munkás tagja van, kik egy-két évvel ezelőtt a gazd. háziiparnak hírére sem hallották.

Tápén a gyékényfonók háziipari szövetkezete 50.000 korona üzletrészszer alakult meg.

Mindezen adatok azt bizonyítják, hogy helyes uton járunk, amidőn a gazdasági háziipar meghonosítása, fejlesztésével iparkodunk a munkaalkalmakat szaporítani. Minthogy ezen gazdasági háziipari ágak alkalmasnak bizonyultak arra, hogy téli időben tétlenségre kárhozottatott mezőgazdasági munkásaink egy számottevő részének biztosítsanak keresetet nyújtó foglalkozást.

Papválasztás előtt.

Értekezlet.

A múlt vasárnap, f. évi július 21-én délután 3 órakor értekezlet volt a község háza tanácstermében, melyen a közelgő plebánosválasztás esélyeit beszéltek meg az egyházközség összegyűlt tagjai. Az értekezlet, melyen körülbelül harmincnyolcan jelentek meg, egyelőre nem foglalt állást egyik pályázó szeméjé mellett sem. De nem is foglalhatott, mert hisz a pályázat csak jövő hó 6-án jár le s így még az sem biztos: ki pályázik, ki nem? Pusztán csak a választás módjait felől tanácskoztak hát a megjelentek s a békés egyetértés s a kölcsönös megegyezés többszöri hangsúlyozása után abban állapodtak meg, hogy egy újabb érte-

kezleten három kandidátust fognak titkos szavazással választani s azokat — az egyházközségi ülés szankcionálása után — rang és numerikus különbség nélkül *betűrendes névsorban* fogják az egri érseki udvarhoz felterjeszteni, megnyugvással bizva rá a választást a bíboros főpásztorra.

Ezt a megállapodást mi is helyeseljük. Leginkább a békesség érdekében. Ha ugyanis nincs kitéve numerikus rangsor, úgy nem lehet elégedetlenkedni a főpásztor választása miatt az esetben, ha az a választás esetleg nem a legtöbb szavazatot elnyert kandidátusra esnek. S így nem leszünk kitéve azoknak a sajnálatos izgalmaknak, amik az utóbbi időben a jászszági összes papválasztásokat követték s amikből nekünk is alapos kóstoló jutott a kántorválasztáskor.

A békesség és a megnyugvás érdekében föltétlenül helyeseljük tehát az értekezlet megállapodását s kérjük az egyházközség összes tagjait, hogy ahhoz szigorúan tartásuk magukat annál is inkább, mert az esetleges kellemetlenségekért a megállapodás megtörését, az üdvös megegyezés megszegőit fogja terhelni minnen felelősség.

Megemlítjük még, hogy az értekezleten több lelkész nevet emlegették mint olyant, akit szívesen látnának a pályázók között. Különösen szimpatikusan fogadták az emlegettek közül a *Jekelfalussy* Viktor nagyharányi, az *Ambrus* László nagyköri és *Major* Zoltán hajduböszörményi plebánosok neveit. Emlegették még *Khindl* Pált, aki jászapáti születésű, továbbá *Markovits* Pált és *Vándorffy* Jánost is, ezeket azonban már nem fogadták olyan osztatlan tetszéssel, mint az előbbieket.

Az értekezlet különben a következőképpen folyt le:

Antal Sámor mindenekelőtt üdvözlö a megjelenteket s köszöni nékik, hogy hívására ily szép számban összejöttek. Mindenki tudja, hogy egy község életében mily fontos a plebánosi állás. Kívánatos lenne tehát, hogy olyan papot válasszunk, aki elsősorban jó pap, hithű katolikus, de azonfelül tekintélyes, művelt uri ember, aki a község közügyeit is megegyezésre szolgálja, sőt a társadalmi életben is vezérszerepet játszik; aki tehát egész ember s mint ilyen minden jó ügyben előjár, vezérel s egyéniségével emelni fogja a község tekintélyét. S miután rendesen úgy van, hogy más a pap akkor, ha káplán s ismét más, ha plebános lesz belőle, ajánlja, hogy a pályázók egyéniségéről szerezzenek előbb megbízható információt. Mivel pedig ez az értekezlet csak tájékozódás akar lenni a különböző óhajtasokról, kéri, hogy itt mindenki nyilvánítsa szabadon kívánságát és véleményét ebben a fontos ügyben. Jobb lesz, ha itt szépen és békésen megegyezünk s így elejét vesszük azoknak az izgalmaknak, amik egy ilyen papválasztás nyomán rendesen fakedni szoktak, ha a választás nem a kölcsönös megegyezés jegyében indul és folyik le. — Miután három jelöltet kell választanunk, szerinte legjobb lenne a három legérdemesebbet kiválasztani s azokat *egyforma elsőséggel*, minden különbség nélkül felterjeszteni a főpásztorhoz, aki aztán közülök egyet plebánosnak kijelölne. Szóló ezt a megoldást ajánlaná, mielőtt azonban tovább tanácskoznának, indítványozza, hogy az értekezlet elnökül *Peltes* Antalt válasszák meg. (Általános helyeslés.)

Peltes Antal elfoglalja az elnöki széket, üdvözlö újból a megjelenteket s kijelentvén, hogy mindenben hozzájárul az *Antal* Sámor fejtegetéséhez, felkéri az értekezlet tagjait, hogy a maguk részéről is szóljanak hozzá az előadottakhoz.

Koczka András a békesség érdekében azt kéri kimondani, hogy bármint tervek merülnek is fel, a kisebbség föltétlenül vesse alá magát a többség akaratának. — Nem helyesli, hogy a jelöltekről tudakozódjanak, mert ugysem őszinték az ilyen beszerzett információk.

Pethes Antal felkéri *Antal* Sándort, hogy nevezzen meg egypárat azok közül, akik a választásnál számba jönnének.

Antal Sándor elsősorban *Jekelfalussy* Viktor nagyharsányi plebánost említi, (általános helyeslés), aki ugyan vagy 20 év előtt volt itt káplán, de ma is derék, jóéletű pap és azonfelül művelt, előkelő és tekintélyes uriember. Említi *Major* Zoltánt, akit káplán korában a nép szeretett, mert jó szónok volt, (helyeslés); említi *Markovits* Pált, ki ugyanis mint pap, ugyanis mint ember megállta a helyét; rámutat, hogy volna egy helybeli születésű is, *Khindl* Pál, mostani orosz plebános s végül felemlíti *Vándorffy* Jánost, mostani kenderesi plebánost is. Kéri, hogy más is adja elő javaslatát.

Horváth Pál a másik idevaló születésű papot, *Szabary* Mihályt ajánlja. (Felkiáltások: Nem ebbe az egyházmegyébe való, az érsek úgy sem erősítené meg!)

Rusvay László és *Tóth* Andor *Vándorffy* Jánont ajánlják, ki itteni káplán korában nagy érdemeket szerzett. (Ellentmondások, zaj.)

Koczka András örömmel elfogadja az *Antal* Sándor által említett első három jelöltet, mert azt tartja, hogy mindenik javára lenne a községnek.

Pethes Antal megemlíti *Justus* Józsefet, aki annyi sok szolgálatot tett már az apáti egyháznak.

Antal Sándor készségesen elismeri a *Justus* érdemeit s ő is mellé állana egész erejével, ha a nevezett fiatalabb volna; de *Justus* már öreg ember, az apáti plebániára pedig tetterős, munkabíró férfiú kell. Szándéka különben a legközelebbi közgyűlésen a *Justus* József nagy szolgálatai elismerése érdekében indítványt tenni. (Helyeslés.)

Friedvalszky János szívesen elfogadja ugyan az *Antal* Sándor által megnevezett első három jelöltet, de azt hiszi, hogy a mostani értekezlet még korai; hisz csak augusztus 6-án jár le a pályázat s így még most azt sem tudjuk: ki pályázik! Indítványozza, hogy a pályázati kérvények beérkezése után hívjanak össze újabb értekezletet, mikor aztán a pályázók közül válassza ki az az értekezlet a három legérdemesebb jelöltet. (Helyeslés.)

Antal Sándor megjegyzi, hogy ő csak a tájékozódás és a békés megegyezés érdekében hívta össze a mai értekezletet s szívesen hozzájárul, hogy még egy újabb értekezletet tartsanak.

Koczka András megelégedne már ezzel az értekezlettel is, mert hisz az *Antal* Sándor által ajánlott első három jelöltet mind ismerjük s éppen az általunk ismertek közül mint olyanokat választottuk ki, akik a legalkalmasabbak.

Pethes Pál: Lényegében teljesen osztom a *Friedvalszky* képviselőtársam által elmondottakat, mert áll az, hogy azokon az urakon kívül, kiket *Antal* Sándor t. barátom fel-említett, lehet még olyan pályázó, ki képzettség és tehetség dolgában felülmulja ezeket. Hogy többet ne említsek, úgy tudom, *Ambrus* László, a besenyszögi plebános is pályázik (Általános helyeslés mindenfelé), aki derék, művelt ember és jó pap (Ugy van, úgy van) s így az én egyéni szavazatom leadásánál számításba is fog jönni. Mindazonáltal, ha elhalasztjuk is most ezt az értekezletet, nem jötünk össze hiába, mert hisz ha egyöntetűen akarunk eljárni, már ma kimondhatjuk, hogy mindenféle kortéziának elejét vesszük, mert a papi állással összeférhetőnek nem tartjuk, hogy a választás előtt kortézia legyen. Kimondhatjuk tehát már ma, hogy hármat jelölünk minden rang- és numerikus különbség nélkül s hogy melyik lesz az a három, azt majd akkor fogjuk kimondani, amikor a pályázati határidő lejár. Ismétlem azt, hogy már ma megállapodhatunk abban teljes egyetértéssel, hogy a választásnál minden kortézia kizárásával akarunk eljárni, vagyis hármat

közegyetérteséssel és közös eljárással — még pedig titkos szavazással — fogunk kijelölni, amikor aztán a kisebbség aláveti magát a többség akaratának. Tehát a jövő értekezleten megejtett titkos szavazással legtöbb szavazatot nyert hármat terjesztjük fel a biboros főpásztor elé, akik közül ő azt nevezi ki, akit legjobb meggyőződése szerint legalkalmasabbnak talál. (Általános helyeslés.)

Berente Miklós mindenben hozzájárul a *Pethes* Pál indítványához, csak azt szeretné, ha a jelöltekről előbb tudakozódnának. Ajánlja, hogy erre nézve egy bizottságot küldjenek ki.

Tóth Andor a titkos szavazás ellen szól. Hadd tudja meg a nép, hogy a képviselője kire szavaz.

Pethes Pál megnyugtatóan mondja, hogy nem a maga személyéből indult ki, amikor a titkos szavazást ajánlotta, mert ő már akár most is megmondhatja, hogy kikre szavaz. Különben is ő a titkos szavazást az értekezleten óhajtja, a választás a közgyűlésen már legyen nyílt. — Együttal figyelmezteti az értekezletet, hogy helybeli születésű jelölt is van, *Khindl* Pál, akit a kandidációnál mérlegelni kell, mert mit mondana a világ, ha még saját gyermekünket sem vennénk figyelembe.

Több felszólalás nem lévén, elnök kimondja a határozatot, melynek értelmében a pályázati kérvények beérkezése után újabb értekezlet tartatik, ahol a *Pethes* Pál által javasolt módon három jelölt titkos szavazással kiválasztatik s azután betürendes névsorban, tehát minden rangkülömböség nélkül a biboros főpásztor elé felterjesztetik.

A határozat kimondása után az értekezlet véget ért.

H I R E K.

Főszolgabírók szabadságon. *Cseh* József dr. főszolgabíró f. hó 22-én kezdte meg hat hétig tartó szabadságát. A főszolgabíró még az nap el is utazott Jászapátiról Balatonalmádba, ahol pár hétig üdülni fog. Távollétében a hivatalos ügyeket *Horváth* József dr. szolgabíró látja el.

Előléptetés. A m. kir. földmívelésügyi miniszter *Vasary* Gyula járási m. kir. alatorvost a XI. fizetési osztályból a X. fizetési osztályba léptette elő. A rég kiérdemelt előléptetéshez gratulálunk!

Eljegyzés. *Zöldy* Marci hegedűművész a napokban eljegyezte *Magyary* Károly nagykereskedő bájos és kedves leányát, *Valikát* — Aradról. Az esküvő — mint bennünket értesítene — már október hónapban meglesz.

Vége rend van a temetőben, mint azt örömmel halljuk. Községi főbíránk erélyesen fellépett az ott már évek óta tartó rendtelenségek, erkölcstelenségek és megbotránkozató fajtalanosságok ellen. Szigorú rendeletben utasította a rendőrséget a temetőt látogatók ellenőrzésére s egyben erélyesen meghagyta a temetőőröknek is, hogy köteleességüket ezentul a legpontosabban teljesítsék, mert minden jövőbeli rendtelenségért első sorban ők vonatnak felelőségre. Akadtak olyanok is, akik e szigorú intézkedések által a kegyelet lerovásának szabadságát látták veszélyeztetve s e miatt szerkesztőségünkben is panaszt emeltek a rendőrközegek ellen. Sietünk megnyugtanni őket is, a nagy közönséget is s magától a községi előljárástól nyert információk alapján tudatjuk, hogy szó sincs a kegye-

let szabad gyakorlásának meggátolásáról. Ellenkezőleg, ezentul visszaadatik a temető igazi rendeltetésének. Lesz ismét — temető, ahol kedves halottjait kiki csendben, békén és zavartalanul látogathatja. Éppen csak azok elől lesz zárva a temető, akik eddig rendetlenkedni, duhajkodni vagy éppen fajtalankodni — tehát másokat az ő szent és tiszteletreméltó kegyeletükben zavarni és megakadályozni jártak ki oda. S hogy efajta emberek előtt a temető zárva legyen, az igazán kívánatos. Éppen azért örömmel üdvözljük főbíránkot, aki ezt végre belátta s erélyes intézkedésével megtette az első lépést a temető „megtisztításához.”

Tűz. Kedden, f. hó 23-án délelőtt 11 órakor kigyuladt *Rácz* P. Rozália helybeli lakosnőnek a szögvégen, a pélyi-ut mellett lévő zsupfedelés házikója. Hamarosan eloltották. A kár mintegy 130 korona. Az épület nem volt biztosítva. A tűz vigyázatlanságból keletkezett.

A fürdés áldozatai. *Kalmár* Marcel és *Pomázi* Mária 20 éves jászladányi lakos marokverő leányok f. hó 24-én fürödni mentek a szabad Tiszába. Uszni nem tudtak s a víz hamarosan örvénybe sodorta őket, ahol mindketten elpusztultak. *Pomázi* Máriát tegnap Kötelenk kifogták a Tiszából, a másik áldozatot azonban még ma is keresik.

Eladó birtok.

Jászkiséren néhai *Küry* Lajos két tanyája, elsőminőségű föld, szabadkézből eladó. — Az egyik 55, a másik 43 kat. hold, megfelelő épületekkel.

Felvilágosítással szolgál *Küry* Andor ugyanott.

2139

907

Hirdetmény.

Jászapáti község tulajdonát képező országos vásárjának helypénzszedési joga, a vásártéri cédulaház alatti pince, a vasut melletti csárda épület 1908. január 1-ső napjától 1910. december 31-ik napjáig terjedő időre árverés útján bérletbe kiadatnak.

Az árverés f. évi augusztus 13-ik napján d. e. 10 órakor a község ház tanácsstermében tartatik meg.

A vásári helypénzszedési jog évi bérének kikiáltási ára 2000 korona.

A cédulaház alatti pince évi bérének kikiáltási ára 100 korona.

A vasuti csárda évi bérének kikiáltási ára 400 korona.

Bánatpénzül a kikiáltási árnak 10 százaléka leteendő.

A bérleti szerződések egyéb feltételei a jegyzői irodába megtudhatók. Jászapáti, 1907. július 17.

Berente Miklós
főbíró.

Khindl Gyula
főjegyző.

1158. szám.

1907.

Árverési hirdetmény.

Alólirott község előjárósága, a község képviselőtestületének f. év július hó 22 napján tartott közgyűlésében 26/kgy. sz. alatt hozott határozata alapján ezennel közhírré teszi, hogy a község tulajdonát képező „csárda“ épület és mellék helyiségei bérbeadására vonatkozó nyilvános árverezést Jászszent-andrás község közháza tanácstermében f. évi agusztus hó 13-ik napján d. e. 10 orakor tartja meg.

A bérlet ideje 3 (három) év, mely kezdődik 1908. január hó 1-én és tart 1910. év december hó 31 napjáig bezárólag.

A kikiáltási ár 1.000 korona, azaz egyezer korona, melynek 10 százalékát árverésre jelentkezők az árverés megkezdése előtt a bizottság elnökénél bantpénzül letenni tartoznak.

A bérlet biztosítására bérlet az évi bérösszeg $\frac{1}{4}$ -ed részét vagy készpénzben, vagy elfogadható értékpapirban a szerződés aláírásakor letenni tartozik.

Az árverező bizottság a bérletet az árverezők bármelyikének átadhatja tekintet nélkül az ígért összeg mennyiségére.

Egyéb, az árverésre vonatkozó feltételek a hivatalos órák alatt főjegyzőnél megtekinthetők.

Jászszentandrás, 1907. jul. 23.

Sedon Pál
főjegyző.

Csoszor Márk
főbíró.

111 szám.

1907. vhtó

Árverési hirdetmény.

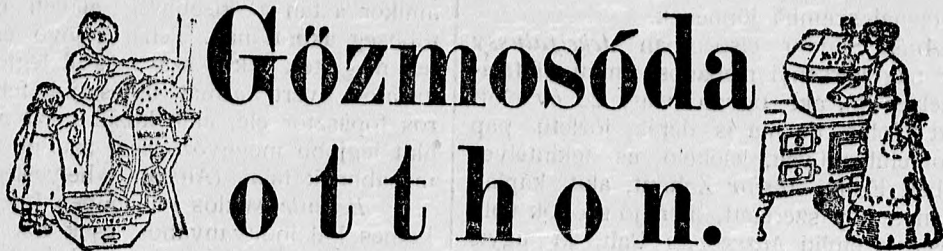
Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. év LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a jászapáti kir. járásbírószág 1906. Sp. I. 355/3 számú végzése következtében özv. Berki Jánosné szül. Gyenes Rozál javára Csuka Józsefné szül. Kalmár Viktória ellen 248 kor. s jár. erejéig 1907. évi február hó 22-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 2020 kor. becsültul következő ingóságok, u. m.: lójárgány, cséplőgép, lovak, kocsik, sertések és stb. nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a jászapáti kir. jbiróság 1907. évi V. 69/6 sz. végzése folytán 120 K 70 f hát. tőkekövetelés erejéig Csuka Józsefné szül. Kalmár Viktória tanyai lakásán Jászszent-andráson leendő eszközzésére 1907. évi auguszt. 3-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül ki-tűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezen-nel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi 60 t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénz fi-zetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség ese-tén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120 §-a értelmében ezek javára is elrendeltek.

Jászapáti, 1907. július 20-án.

Szvittek
kir. bir. végrehajtó.

Gőzmosóda otthon.

A John-féle teltgőzű

52—18

M O S Ó G É P

vakítófehérre mossa a ruhát s egyuttal fertőtleníti is a nélkül, hogy a ruhára a legkisebb káros hatással lenne. Főelőnye, hogy a ruhát nem dörzsöli, huzogálja s így a legfinomabb csipkék is veszély nélkül moshatók benne.

Idő — pénz — munka

megtakarítás, ugyszintén tüzelő és mosóanyagban 75 % s így a mosás $\frac{1}{3}$ -ad idő alatt játszva elvégezhető vele.

Sok ezer darab használatban

Sok ezer elismerőlevél.

Magyarországi főraktár:

Geittner és Rausch cég Budapest
VI. Andrassy-ut 8/A

Arjegyzék mosógépekről, háztartási, tej- és borgazdasági, műszaki és sport cikkekéről kívánura ingyen és bérmentve.

